

Protokół

2. posiedzenia, 6 sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 19. Września 1888.

Początek o godzinie 11 minut 30.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Jan hr. Tarnowski.

Sekretarze: pp. Stanisław hr. Badeni, Władysław ks. Sapieha, Adam Jędrzejowicz, ks. Siczynski.

Obecnych posłów 90.

Ze strony c. k. Rządu c. k. Namiestnik J. E. Filip Zaleski i c. k. Radca Namiestnictwa p. Kazimierz Laskowski.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i zagaja posiedzenie.

Protokół 1-go posiedzenia uznaje Marszałek za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie wniesiono zarzutów.

Marszałek oznajmia, iż udzielił następujących urlopów: P. Władysławowi Łozińskiemu na 8 dni, posłom zaś Wierzbickiemu i Brykczyńskiemu na 1 dzień.

Na wniesioną prośbę Izba udziela JE. posłowi Dunajewskiemu 3 tygodnie urlopu.

Sekretarz p. Stanisław hr. Badeni czyta spis petycyj wniesionych po dzień 19. Września b. r. od nr. 33 do nr. 80 włącznie, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji gminnej l. 33, 34, 63, 72.

Komisji gospodarstwa krajowego l. 35, 64.

Komisji petycyjnej l. 36, 44, 53, 78.

Komisji budżetowej l. 37, 38, 39, 45, 46, 50, 51, 54, 55, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 65, 70, 71, 73, 79, 80.

Komisji przemysłowej l. 40.

Komisji administracyjnej l. 41, 42, 43, 47, 52, 66, 67, 75.

Komisji prawniczej l. 48.

Komisji drogowej l. 49, 76, 77.

Komisji szkolnej l. 59, 68, 69, 74.

Marszałek uwiadamia Izbę o otrzymaniu pismem c. k. Prezydium Namiestnictwa z d. 18. Września b. r. l. 10.313/pr. przedłożenia rządowego, zawierającego projekt ustawy, którą zmienione zostają postanowienia ustawy krajowej z d. 30. Grudnia 1875 (dz. u. kr. nr. 55 z r. 1877) o zniesieniu prawa propinacyi.

Sekretarz p. Stanisław hr. Badeni odczytuje powyższe pismo i projekt rządowy w brzmieniu następującem:

U S T A W A

dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którą zmienione zostają postanowienia ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. k. Nr. 55 ex 1877 o zniesieniu prawa propinacyi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, zmieniając niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877, co następuje:

Art. I. Postanowienia §§. 3, 4, 5, 19, 25, 38, 39, 40, 41 oraz drugiego ustępu §. 24. ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr.

Nr. 55 ex 1877 zostają uchylone, a w ich miejsce obowiązują następujące postanowienia:

§. 1. Prawo wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych pozostaje w całej swej wyłączności i w całej rozciągłości w posiadaniu uprawnionych jeszcze do końca roku 1890.

Po upływie tego terminu przechodzi to prawo na kraj, a względnie na krajowy fundusz propinacyjny i pozostaje w zarządzie Wydziału krajowego jako ustanowionej ustawą z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. k. Nr. 55 ex 1877 Dyrekcyi tego funduszu do końca roku 1910.

Po upływie roku 1910 prawo to ustaje zupełnie i raz na zawsze.

§. 2. Właściciele prawa propinacji otrzymują za odjęcie, względnie uchylenie tego prawa wynagrodzenie, które wypłacone im zostanie przez Dyrekcyę funduszu propinacyjnego w gotówce zaraz po nadejściu przekazu sądowego.

§. 3. W tym celu Wydział krajowy jako Dyrekcyę funduszu propinacyjnego upoważniony zostaje zaciągnąć imieniem tegoż funduszu pożyczkę i wydać na jej pokrycie czteroprocentowe obligacye w ogólnej sumie 57,700.000 zł.

§. 4. Gotówka uzyskana przez wydanie tych obligacyj rozdzielona zostanie przez Wydział krajowy pomiędzy uprawnionych właścicieli prawa propinacji według stosunku czystego dochodu, jaki prawomocnymi orzeczeniami krajowej Komisji propinacyjnej w myśl ustawy z d. 30. Grudnia 1875 Dz. u. k. Nr. 55 ex 1877 dla każdego z uprawnionych ustanowiony został.

Przy wypłacie tego wynagrodzenia zastosowane być mają postanowienia §§. 26, 27, 28 i 29 powyższej ustawy z tą zmianą, że wspomniony tamże przekaz sądowy celem bezpośredniego wypłacenia kapitału wynagrodzenia do rąk uprawnionego przedłożony być musi najpóźniej do dnia objęcia prawa propinacji przez Wydział krajowy.

§. 5. Obligacye funduszu propinacyjnego opiewać mają na kwoty okrągłe przez sto podzielne. Kupony do obligacyj dołączyć się mające są półrocznie z dołu płatne.

Obligacye te mają być umorzone w przeciągu 20 lat począwszy od 1. Stycznia 1891

w drodze losowania według oznaczyć się mającego planu umorzenia.

Losowanie odbywa się dwa razy w roku z końcem Czerwca i z końcem Grudnia każdego roku; spłata wylosowanych obligacyj nastąpi po upływie półroczu po losowaniu następującego.

§. 6. Należytą spłatę zapadłych kuponów oraz wylosowanych obligacyj poręcza w pierwszym rządzie fundusz propinacyjny i fundusz rezerwowy.

Do funduszu propinacyjnego wpływają następujące dochody:

a) dochód uzyskany przez wykonywanie prawa propinacji w zarządzie Dyrekcyi funduszu propinacyjnego;

b) oznaczony w §§. 20—23 i 31—35 ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. k. Nr. 55 ex 1877 dochód z opłat szynkarskich, opłat za zakładanie gorzelni, browarów i miodosytni, oraz z grzywien za przekroczenia propinacyjne — wreszcie

c) przyznana ustawą państwową z dnia 20. Czerwca 1888 §. 2. b) ze Skarbu państwa roczna kwota, z wyłączeniem udziału przypadającego miastom, które na swoich obszarach gminnych wykonują wyłączne prawo propinacji (§§. 16, 17, 18).

§. 7. Z uzbieranego w myśl ustawy z dnia 30. Grudnia 1875. Dz. u. k. Nr. 55 ex 1877 ogólnego funduszu propinacyjnego, oraz z przychodów wpływających do tegoż funduszu do końca roku 1890. w myśl §. 6. lit. b) i c) tej ustawy, utworzony zostanie fundusz rezerwowy, którego przychód i majątek zarodowy mają następujące przeznaczenie:

a) Z przychodów pokrywane być mają przede wszystkim koszta administracyi funduszu propinacyjnego, pozostała reszta zaś użyta zostanie na rzecz przypadającej na każde półrocze raty amortyzacyjnej.

b) Majątek zarodowy stanowi w ciągu całego peryodu amortyzacyjnego gwarancję za ewentualne niedobory, które w rocznych wymogach funduszu propinacyjnego na spłatę zapadłych kuponów i wylosowanych obligacyj (w razie amortyzacyjnej) nie mogłyby być pokryte z przychodów funduszu propinacyjnego w §. 6.

tej ustawy wymienionych, oraz z wskazanych pod a) dochodów funduszu rezerwowego.

c) O ile majątek zarodowy funduszu rezerwowego nie będzie na ten ostatni cel użyty, rozdzielony zostanie po upływie peryodu amortyzacyjnego i po zabezpieczeniu ewentualnie niepokrytych pretensyj obligacyj propinacyjnych pomiędzy tych byłych uprawnionych względnie ich prawonabywców, którym prawomocnymi orzeczeniami Krajowej Komisji propinacyjnej przyznane zostało prawo rzeczowe do jednego szynku, a to według liczby przyznanych szynków realnych.

Fundusz rezerwowy będzie oddzielnie administrowany. Do funduszu tego będą wcielane ewentualne nadwyżki funduszu propinacyjnego niepotrzebne na pokrycie rat amortyzacyjnych.

§. 8. Należyte dopełnianie zobowiązań funduszu propinacyjnego w obec posiadaczy obligacyj tego funduszu poręcza w drugim rządzie fundusz krajowy.

§. 9. Sposób wyzyskania dochodu z prawa propinacyi pozostawiony zostaje Wydziałowi krajowemu, jednakże z wykluczeniem ryczałtowej cały kraj obejmującej dzierżawy.

§. 10. W wypadkach, w których prawo propinacyi przez dotychczasowych uprawnionych wydzierżawione zostało, kraj przyjmuje na siebie zobowiązanie, iż w obec dzierżawców dopełni w zupełności umów odnośnych, o ile przedmiotem ich jest wydzierżawienie prawa propinacyi jako takiego i o ile prawomocnie zawarte zostały przed 1. Lipca 1888, jeżeli wpływający do funduszu propinacyjnego czynsz dzierżawny co najmniej równa się kwocie prawomocnie oznaczonego czystego dochodu z odnośnego prawa propinacyi.

Natomiast w razie, gdyby czynsz dzierżawny wpływający do funduszu propinacyjnego nie dosięgł powyższej wysokości, oraz w ogóle w wypadkach, że kontrakty dzierżawne dopiero po 1. Lipca 1888 były zawarte, służy Dyrekcji funduszu propinacyjnego prawo decyzji według własnego uznania, czy takie przez uprawnionych zawarte kontrakty dzierżawne mają być z dzierżawcami dalej utrzymane lub tymże w terminie prawnym 6 miesięcy wypowiedziane.

Postanowienia te nie naruszają jednak ani służącego dzierżawcom prawa wypowiedzenia w terminie prawnym dzierżawy prawa propinacyi krajowej jako nowemu nabywcy tego prawa, ani służącego krajowi, względnie funduszowi propinacyjnemu wobec dzierżawców prawa żądania uiszczenia czynszu dzierżawnego za czas od 1. Stycznia 1891 aż do dnia, w którym gaśnie dzierżawa przez kraj lub przez dzierżawców wypowiedziana.

§. 11. W wypadkach, w których prawo propinacyi wydzierżawione jest łącznie z innymi prawami użytkowania, jak na przykład z gruntami, karczmami, gorzelniami, browarami, młynami i t. p. Dyrekcya funduszu propinacyjnego zbadać ma tak z dotychczasowymi uprawnionymi jak i z dzierżawcami, jaka część całego czynszu dzierżawnego przypada za czas począwszy od 1. Stycznia 1891 na prawo propinacyi.

Jeżeli przytem porozumienia się nie osiągnie, to za okres czasu, co do którego istniejący stosunek dzierżawny zostaje przez kraj przyjęty, jako kwotę czynszu dzierżawnego przypadającą na prawo propinacyi i odtąd krajowi względnie funduszowi propinacyjnemu uiszczać się mającą, przyjąć należy cyfrę tego dochodu propinacyjnego, który przez władzę podatkową ostatecznie przyjęty został za podstawę wymiaru podatku dochodowego uiszczać się mającego od prawa propinacyi jako takiego za rok 1888.

§. 12. Dotychczasowi uprawnieni są obowiązani najpóźniej w przeciągu 14 dni po wejściu w życie tej ustawy oddać Dyrekcji funduszu propinacyjnego do dyspozycyi wszystkie dokumenta dotyczące się dzierżawy prawa propinacyi, a to celem objęcia zarządu tego prawa względnie co do umów ustnie zawartych, podać, w tym terminie do wiadomości pomienionej Dyrekcji warunki tych umów. Dokumenta zostaną po zrobionym użytku urzędowym bezzwłocznie zwrócone.

Dopóki dotychczasowy uprawniony do wykonywania prawa propinacyi nie uczynił zadość temu obowiązкови wydania dokumentów dzierżawy, względnie wskazania warunków ustnie zawartej umowy dzierżawnej, lub nie wykaże niemożności przedłożenia kontraktu dzierżawnego, nie ma prawa żądania wypłaty wynagrodzenia za propinację.

Nadto w każdym razie zastrzega się Dyrekcji funduszu propinacyjnego wolność udania się na zwykłą drogę prawa.

§. 13. We wszystkich wypadkach, w których uprawniony otrzymał od dzierżawcy uiszczony z góry całkowicie lub częściowo czynsz dzierżawny za czas od 1. Stycznia 1891 aż do chwili, w której gaśnie dzierżawa kontraktowa, względnie przy wypowiedzeniu kontraktu w myśl §. 10 tej ustawy, dzierżawa wypowiedziana — dalej w wypadkach, w których czynsz dzierżawny, na powyżej wskazany okres czasu przypadający, został całkowicie lub częściowo przez osoby trzecie dla zabezpieczenia zakondykowany, lub trzecim osobom egzekucyjnie przysądzony, odnośna kwota czynszu dzierżawnego potrącona zostanie przy wypłacie kapitału wynagrodzenia należącego się dotychczasowemu uprawnionemu.

§. 14. Po dokonaniem zabezpieczeniu dochodu z prawa propinacji Wydział krajowy winien plan umorzenia ułożyć i Rządowi do zatwierdzenia przedłożyć, następnie zająć się spieniężeniem obligacji propinacyjnych pod ile możności jak najkorzystniejszymi warunkami i zawiadomić uprawnionych urzędowym obwieszczeniem, jaki iloczyn czystego dochodu, oznaczonego prawomocnymi orzeczeniami krajowej Komisji propinacyjnej, przypada na nich jako kapitał wynagrodzenia. Nadto udzielić ma Wydział krajowy każdemu z właściwych sądów realnych spis uprawnionych do wynagrodzenia ciał tabularnych a względnie spis właścicieli prawa wyszynku propinacyjnego z wykazaniem kapitału wynagrodzenia, jaki na każdego z uprawnionych przypada — celem przekazania tego kapitału interesentom.

§. 15. Wszystkie postanowienia tej ustawy zastosowane będą także do tych miast, które niewyłącznie wykonywały prawo propinacji na swoich obszarach gminnych, a dla których czysty dochód z prawa propinacji już oznaczony został prawomocnymi orzeczeniami Komisji krajowej.

Odrębne fundusze propinacyjne, które dla tych miast istniały, mają być przyłączone do ogólnego funduszu propinacyjnego, do którego w przyszłości wpływać będą także przychody przyznane tym odrębnym funduszom w §§. 20

do 23 i 31—35 ustawy krajowej z 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877.

§. 16. Miasta, które na swoich obszarach gminnych posiadają wyłączne prawo propinacji, pozostają i nadal w samoistnem wykonywaniu tego prawa do końca roku 1910.

Osobne fundusze propinacyjne utworzone dla tych miast w myśl ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877 mają nadal istnieć a wpływać będzie do nich oprócz przychodów wskazanych w §§. 20—23. i 31—35. powyżej powołanej ustawy także jeszcze oznaczyć się mający według następnych paragrafów udział w kwocie przyznanej ustawą państwową z dnia 20. Czerwca 1888 Dz. u. p. Nr. 95 a to od chwili, gdy kwota ta zaasygnowana zostanie ze skarbu państwa.

§. 17. Celem oznaczenia tego udziału krajowa Komisja propinacyjna zarządzić ma dochodzenie z analogicznem zastosowaniem postanowień §§. 11—16. ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877 i na podstawie dochodzenia tego oznaczyć orzeczeniami czysty dochód z prawa propinacji tych miast według przecięcia z lat 1869 do 1874, przyczem jednak ma być wyłączonym przychód uzyskany z wyszynku propinacyjnego za pomocą opłat.

Udział każdego miasta w subwencji państwowej oznaczony zostanie następnie po prawomocności orzeczenia przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem w stosunku, jaki zachodzi między czystym dochodem z prawa propinacji miastu przyznanym a czystymi dochodami przyznanymi takimi samymi orzeczeniami ogółowi wszystkich innych uprawnionych z wyjątkiem miast w §. 16. wskazanych.

W razie jeżeli między Namiestnictwem a Wydziałem krajowym porozumienie do skutku nie przyjdzie, rozstrzygać ma Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§. 18. Jeżeliby czysty dochód takiego miasta z prawa propinacji dla braku potrzebnych dat nie mógł być oznaczony według przecięcia z lat 1869 do 1874, to zbadany być ma przez rzeczoznawców według postanowień §. 12 ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877 przyczem rzeczoznawcy przy złożeniu opinii swej wziąć mają pod rozwagę także

stosunki innych miast z równą w przybliżeniu ludnością, których czysty dochód jest zbadany.

Koszta połączone z temi dochodzeniami mają być jako koszta zarządu funduszu propinacyjnego (§. 7. a) uważane i pokrywane.

§. 19. Prawo propinacyi miast w §. 16. tej ustawy wspomnianych gaśnie z upływem r. 1910.

Może ono jednak być wcześniej osobnemi ustawami za wynagrodzeniem zniesione.

Ustawy te zawierać będą postanowienia, jakie opłaty mają być pobierane celem uzyskania tego wynagrodzenia.

Osobny fundusz propinacyjny utworzony dla takiego miasta zostanie mu po zgaśnięciu względnie po zniesieniu jego prawa propinacyi jako majątek zakładowy na własność oddany.

W każdym razie miasto takie pozostaje przy poborze swojego udziału w subwencji państwowej do końca roku 1910.

§. 20. Przy wydaniu kapitału wynagrodzenia gminom uwzględnione być mają oprócz ogólnych ostrożności przepisanych dla reszty uprawnionych także osobne przepisy obowiązujące co do zabezpieczenia majątku gminnego.

§. 21. Umieszczone stosownie do §. 13. ustawy krajowej z dnia 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55. ex 1877 w wydanych już orzeczeniach krajowej Komisji propinacyjnej postanowienie co do pozostawienia jednego szynku w posiadaniu dotychczasowych uprawnionych (§. 4. ustawy z 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877) zostaje uchylone.

Posiadaczy tych majątków, co do których w odnośnych księgach hipotecznych uwidocznione zostały wpisy wskazane w §. 18. ustawy krajowej z 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877, zawiadomi krajowa Komisja propinacyjna za pomocą urzędowego obwieszczenia, które ogłoszone zostanie równocześnie z wspomnionem w §. 14. tej ustawy obwieszczeniem Wydziału krajowego o zgaśnięciu przyznanego im prawa realnego, a nadto udzieli ta Komisja każdemu z właściciwych sądów hipotecznych wykaz odnośnych ciał tabularnych.

Na podstawie tego wykazu oraz wspomnianego w §. 14. tej ustawy wykazu Wydziału krajowego należy przy każdym majątku, przy któ-

rym w odnośnej księdze hipotecznej uwidocznione zostały wpisy wspomniane w §. 18. ustawy krajowej z 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877 uwidocznnić w odnośnych księgach hipotecznych z urzędu, że prawo propinacyi ustaje z końcem roku 1890, że właściciel tego majątku jest uprawniony do pobrania oznaczonego w niniejszej ustawie wynagrodzenia pieniężnego i że przyznane właścicielowi majątku prawo realne do wyszynku napojów spirytusowych wygasło raz na zawsze.

§. 22. Pobór opłat szynkarskich oznaczonych w §§. 20, 21 i 22 ustawy krajowej z 30. Grudnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 55 ex 1877 ustaje dla funduszu propinacyjnego z końcem Grudnia 1910.

Osobna ustawa krajowa postanowi, na jakie cele i w jakiej wysokości opłaty te i nadal pobierane być mają.

Art. II. Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Marszałek oświadcza, iż przedłożenie powyższe zamieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń Sejmu.

Sekretarz p. St. hr. Badeni czyta następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. załączoną ustawę gminną dla miast: Biała, Bochnia, Brody, Brzeżany, Buczacz, Drohobycz, Gorlice, Gródek, Jarosław, Jasło, Jaworów, Kołomyja, Krosno, Nowy Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Sanok, Śniatyn, Sokal, Stanisławów, Stary Sącz, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Trembowla, Wadowice, Wieliczka, Złoczów, Żółkiew.

2. następującą rezolucję :

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na następnej sesji przedłożył Sejmowi projekt do ustawy normującej ordynacją wyborezą gminą dla tych miast“.

Wnioskodawca *Fruchtmann*.

Rybicki, Lenartowicz, Ochrymowicz, Dr. Antoniewicz, Hausner, Romanowicz, Waygart, Goldman, A. Jędrzejowicz, Dr. Rosner, Pilat, Dr. Horszard, Kopyciński, Tyszkowski, C. Łoziński, Mieroszowski, Żuk-Skarszewski, Gorecki, Płaziński,

Abrahamowicz, Łubieński, Czaykowski, Kapri, Gross, Moysa, Madeyski, Mandyczewski m. p.

Dołączony do powyższego wniosku projekt ustawy zamieszczony jest w sprawozdaniu stenograficznem 3. posiedzenia Sejmu z dnia 21 września 1888 jako alegat l. 27.

Marszałek oświadcza, iż wniosek powyższy traktowanym będzie podług przepisów regulaminu.

Marszałek oznajmia o następującem ukonstytuowaniu się komisyj:

Komisya szkolna: Przewodniczący p. Czartoryski, zastępca przewodniczącego p. Czerkawski, sekretarze p. p. Romańczuk i Romanowicz.

Komisya gminna: Przewodniczący p. Kazimierz hr. Badeni, zastępca przewodniczącego p. Czaykowski, sekretarz p. Adam Jędrzejowicz.

Komisya drogowa: Przewodniczący p. Męciński, zastępca przewodniczącego p. Jaworski, sekretarz p. Wincenty Gnoiński.

Komisya petycyjna: Przewodniczący p. Gołejewski, zastępcy przewodniczącego pp. Lenartowicz i Mazaraki, sekretarze pp. Strasser i Rosner.

Komisya prawnicza: Przewodniczący p. Rybicki, zastępca przewodniczącego p. Zoll, sekretarz p. Lenartowicz.

Komisya administracyjna: Przewodniczący p. Czerkawski, zastępca przewodn. p. Szczyński hr. Koziembrodzki, sekretarze pp. Onyszkiewicz i Adam Jędrzejowicz.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy budowniczej dla 130 znaczniejszych miejscowości (miast i miasteczek) w Galicyi, tudzież o ustawie budowniczej dla wsi.

Sprawozdawca poseł Smolka wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji administracyjnej.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie stosunków służbowych pisarzy gminnych w gminach wiejskich.

Sprawozdawca poseł Smolka wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji gminnej.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem.

J.E. p. Smolka stawia wniosek upoważnienia przez Wys. Izbę Wydziału krajowego do przedstawienia Wysokiemu Sejmowi bez drukowania sprawozdań i wniosków Wydziału krajowego, odnoszących się do administracyjnego zakresu działania Reprezentancyi krajowej i będących mniejszej wagi.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie pokrycia kosztów komisji opieki nad obłąkanymi.

Sprawozdawca poseł Hoszard wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji budżetowej.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielania 2 dozorcóm i jednej dozoreczynie w zakładzie kulturalnym premii po 10 dukatów w złocie.

Sprawozdawca poseł Hoszard wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji budżetowej.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie nadzwyczajnego wydatku na osuszenie części gruntów dóbr Tropiszowa.

Sprawozdawca poseł Hoszard wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji budżetowej.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. obszarom dworskim w Bobrownikach i Gumniskach od przewozów przez rzekę Dunajec;
2. obszarowi dworskiemu w Rozhurezu od przewozu przez rzekę Stryj;
3. obszarowi dworskiemu w Iskani od przewozu przez rzekę San.

Sprawozdawca poseł Romer czyta sprawozdanie Wydziału krajowego w powyższym przedmiocie z następującym projektem uchwały:

Uchwała o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. obszarom dworskim w Bobrownikach i Gumniskach od przewozów przez rzekę Dunajec;

2. obszarowi dworskiemu w Rozhurezu od przewozu przez rzekę Stryj;

3. obszarowi dworskiemu w Iskani od przewozu przez rzekę San.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Art. I. Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach powiatu Tarnowskiego od przewozu przez rzekę Dunajec przy drodze z Tarnowa do Radłowa.

2. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach powiatu Tarnowskiego od przewozu przez rzekę Dunajec pomiędzy Świerchowem a Ostrowem.

3. Obszarowi dworskiemu w Rozhurezu powiatu Stryjskiego od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurezu.

Od każdego z tych trzech myt (pod poz. 1, 2, 3, poszczególnionych) pobierać należy opłaty podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.

4. Obszarowi dworskiemu w Iskani powiatu Dobromilskiego od przewozu przez rzekę San w Iskani podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 3 (trzy) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1\frac{1}{2}$ (półtora) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.

Art. II. Konie, woły, krowy, muły i osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III. Mieszkańcy gminy Rozhureza wolni są zupełnie od opłaty myta od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurezu, pod warunkiem udzielania obszarowi dworskiemu pomocy do ochrony promu w czasie wylewów rzeki.

Art. IV. Przy poborze opłat mytniczych zachowywane być mają ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub znizeniu tejże.

Przewodnictwo obejmuje Zastępcę Marszałka krajowego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca wnosi przyjęcie *en bloc* całego projektu uchwały.

Izba w głosowaniu *en bloc* przyjmuje cały projekt uchwały.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór myta na drodze gminnej Jarosław-Kańczuga.

Sprawozdawca poseł Romer czyta sprawozdanie w powyższym przedmiocie z następującym projektem uchwały:

Uchwała o udzieleniu koncesyi na pobór myta na drodze gminnej Jarosław-Kańczuga.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomoryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Art. I. Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Jarosław-Kańczuga, Wydziałowi powiatowemu w Jarosławiu jako władzy nadzorującej, do utrzymywania

której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omycona droga przechodzi, uiszczają prestacje w myśl postanowień ustawy drogowej.

Art. II. Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.

2. Od bydłał przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. III. Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o niżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie „*en bloc*” całego projektu uchwały.

Izba w głosowaniu „*en bloc*” przyjmuje cały projekt uchwały“.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Brzozdowcach od mostu na rzece Wiśniowiec;

2. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Wybranówce od mostu na rzece Hlebówce;

3. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Boryniczach od mostu na rzece Suchodołce;

4. obszarowi dworskiemu w Husakowie od mostów na rzece Słotwinie;

5. gminie wspólnie z obszarem dworskim w Krościenku wyżnem od mostu na rzece Wiśłoku;

6. obszarowi dworskiemu w Sufezynie od mostów na rzece Stubnicy;

7. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Tomaszowcach od mostów na rzece Bołochówce;

8. gminie wspólnie z obszarem dworskim w Sokołowie od mostów na drodze gminnej z Bołechowa do kolei Lwowsko-Czerniowieckiej;

9. obszarowi dworskiemu w Glinny od mostów na rzece Strypie.

Sprawozdawca poseł Romer czyta sprawozdanie Wydziału krajowego w powyższym przedmiocie z następującym projektem uchwały:

Uchwała o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Brzozdowcach od mostu na rzece Wiśniowiec;

2. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Wybranówce od mostu na rzece Hlebówce;

3. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Boryniczach od mostu na rzece Suchodołce;

4. obszarowi dworskiemu w Husakowie od mostów na rzece Słotwinie;

5. gminie wspólnie z obszarem dworskim w Krościenku wyżnem od mostu na rzece Wiśłoku;

6. obszarowi dworskiemu w Sufezynie od mostów na rzece Stubnicy;

7. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Tomaszowcach od mostów na rzece Bołochówce;

8. gminie wspólnie z obszarem dworskim w Sokołowie od mostów na drodze gminnej z Bołechowa do kolei Lwowsko-Czerniowieckiej;

9. obszarowi dworskiemu w Glinny od mostów na rzece Strypie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, rozporządzam jak następuje:

Art. I. Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Brzozdowcach powiatu Bobreckiego, od mostu na rzece Wiśniowiec, z obowiązkiem wyłożenia kamieniem i wyszutrowania drogi gminnej z Rozdołu do Chodorowa wiodącej po obu stronach omyconego mostu na przestrzeni 1½ kilometra.

2. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Wybranówce powiatu Bobreckiego od mostu na rzece Hlebówce.

3. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Boryniczach powiatu Bobreckiego od mostu na rzece Suchodołce, z obowiązkiem utrzymania tak tego mostu jak i wszystkich innych mostów w obrębie gminy położonych, oraz utrzymania w obrębie gminy drogi szutrowanej, przy której most omycony jest położony.

Od każdego z tych trzech myt (pod poz. 1, 2 i 3 poszczególnionych) pobierać należy opłaty, podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzęzonego 1 (jeden) et.

2. Od bydłał przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) et.

b) od pięciu świń, albo cieląt 1 (jeden) et.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) et.

4. Obszarowi dworskiemu w Husakowie powiatu Mościskiego od dwóch mostów na rzece Słotwinie przy dwóch zaporach mytniczych oddzielnie przy omyconych mostach ustawionych, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) et.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) et.

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec $\frac{1}{2}$ (pół) et.

5. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Krościeńku wyżnem powiatu Krośnieńskiego od mostu na rzece Wisłoku przy drodze gminnej z Krościeńka wyżnego do Korezyny, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) et.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) et.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) et.

6. Obszarowi dworskiemu w Sufeczynie powiatu Dobromilskiego od dwóch mostów na

rzece Stubnicy, przy jednej zaporze mytniczej, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) et.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) et.

c) od pięciu świń, cieląt, owiec lub innego bydła drobnego 1 (jeden) et.

7. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Tomaszowcach powiatu Kałuskiego od dwóch mostów na rzece Bołuchówce przy drodze gminnej z Żurawna do Wojniłowa, przy jednej zaporze mytniczej, podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzęzonego 2 (dwa) et.

2. Od bydłał przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, osła, muła, 2 (dwa) et.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) et.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) et.

8. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Sokołowie powiatu Stryjskiego do pobierania myta mostowego na drodze gminnej prowadzącej od Bolechowa do kolei Lwowsko-Czernowieckiej z obowiązkiem utrzymania trzech mostów na tejże drodze położonych.

9. Obszarowi dworskiemu w Glinny powiatu Brzeżańskiego od mostów na rzece Strypie przy drodze gminnej z Pomorzan przez Glinnę do Kozłowa. Przy każdym z tych dwóch myt (pod poz. 8 i 9 wyszczególnionych) pobierać należy opłaty podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) et.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) et.

c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) et.

Art. II. Przy poborze tych myt mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

Po przemówieniu posła hr. Golejewskiego, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie *en bloc* całego projektu uchwały.

Izba w głosowaniu *en bloc* przyjmuje cały projekt uchwały.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Pilźnie na drodze powiatowej Pilzno-Radomyśl;

2. Radzie powiatowej w Nisku od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem;

3. Radzie powiatowej w Dolinie od mostów powiatowych na rzece Czeczwie w Spasie i na rzece Dubie w Cieniawy;

4. Radzie powiatowej w Borszczowie na drogach powiatowych Iwanków-Germakówka i Uście biskupie-Jezierzany;

5. Radzie powiatowej w Wieliczce od mostu powiatowego na rzece Wildze przy drodze Świątniki-Swoszowice;

6. Radzie powiatowej w Stryju od mostu powiatowego na rzece Opór w Hrebenowie;

7. Radzie powiatowej w Limanowy od mostu powiatowego na rzece Łososinie.

Sprawozdawca poseł Romer odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego w powyższym przedmiocie z następującym projektem uchwały:

Uchwała o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Pilźnie na drodze powiatowej Pilzno-Radomyśl;

2. Radzie powiatowej w Nisku od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem;

3. Radzie powiatowej w Dolinie od mostów powiatowych na rzece Czeczwie w Spasie i na rzece Dubie w Cieniawy;

4. Radzie powiatowej w Borszczowie na drogach powiatowych Iwanków-Germakówka i Uście biskupie-Jezierzany;

5. Radzie powiatowej w Wieliczce od mostu powiatowego na rzece Wildze przy drodze Świątniki-Szwowice;

6. Radzie powiatowej w Stryju od mostu powiatowego na rzece Opór w Hrebenowie;

7. Radzie powiatowej w Limanowy od mostu powiatowego na rzece Łososinie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Art. I. Radom powiatowym w Pilźnie, Nisku, Dolinie, Borszczowie, Wieliczce, Stryju i w Limanowy nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszków powiatowych — a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Pilźnie prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Pilzno-Radomyśl przy trzech rogatkach, jako to:

1. drogowego w Pilznionku,

2. mostowego w Czarny,

3. drogowego w Zasowie, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

2. Radzie powiatowej w Nisku prawo do pobierania myta mostowego od mostu na rzece Tanwi pod Ulanowem, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

d) od jednej osoby, czy to idącej, czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

3. Radzie powiatowej w Dolinie prawo do pobierania myta mostowego od dwóch mostów

powiatowych a mianowicie od mostu na rzece Czeczwie w Spasie i od mostu na rzece Dubie w Cieniawy, przy dwóch rogatkach, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

4. Radzie powiatowej w Borszczowie prawo do pobierania myta drogowego na dwóch drogach powiatowych, a mianowicie na drodze Iwanków-Germakówka i na drodze Uście biskupie-Jezierzany, przy dwóch rogatkach, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

5. Radzie powiatowej w Wieliczce prawo do pobierania myta mostowego od mostu powiatowego na rzece Wildze przy drodze Swoszowice-Świątniki, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

6. Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta mostowego od mostu powiatowego na rzece Opór w Hrebenowie podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny i t. p. 1 (jeden) ct.

7. Radzie powiatowej w Limanowy prawo do pobierania myta mostowego od mostu powiatowego nr. 92. na rzece Łososinie przy drodze Sowińsko-Laskowskiej podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od pięciu świń lub cieląt oraz od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II. Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebietęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wieszionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III. Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Spasie wolni są od opłaty myta przy moście na rzece Czeczwie w Spasie.

Art. IV. Mieszkańcy gmin Cieniawy i Olchowicy wolni są od opłaty myta przy moście na rzece Dubie w Cieniawy.

Art. V. Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu teje.

Podczas odczytywania projektu uchwały Marszałek odbiera przewodnictwo napowrót.

P. Płaziński żąda głosu.

Po objaśnieniu sprawozdawcy i Marszałka pod względem formalnym, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Na zapytanie Marszałka co do punktów 1, 2, 3 i 4 projektu uchwały nikt głosu nie żąda.

Do punktu 5 przemawia p. Płaziński, i wnosi przejście do porządku dziennego nad wnioskiem Wydziału krajowego udzielenia Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór myta od mostu na rzece Wildze przy drodze Świątniki-Swoszowice.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba odrzuca wniosek p. Płazińskiego, a na wniosek sprawozdawcy, w głosowaniu *en bloc* przyjmuje cały projekt uchwały.

Uchwaliwszy następnie na dalszy wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Z porządku następuje sprawozdanie komisji administracyjnej z projektem ustawy o ubezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia.

Sprawozdawca poseł Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący projekt ustawy:

Ustawa z dnia o ubezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1. Komitet parafialny, utworzony w myśl §. 13. ustawy o konkurencyi kościelnej z dnia 15. Sierpnia 1866 L. 28 Dz. u. kr. powinien bez przerwy ubezpieczać od ognia budynki kościelne i plebańskie w zakładzie asekuracyjnym.

§. 2. Wydatki na rzeczony ubezpieczenie mają być w ten sam sposób pokryte, jak kosztawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich.

Jednakowoż c. k. Rząd i fundusze w administracyi państwowej pozostające, nie są obowiązane przyczyniać się z jakiegokolwiek tytułu do tych wydatków i nie biorą też udziału w korzyściach z ubezpieczenia wynikających.

§. 3. Wynagrodzenie, uzyskane za szkodę pożarem wyrządzoną, wpływa do funduszu konkurencyjnego i użyte być winno w pierwszym rzędzie na odbudowanie lub naprawę budynku przez ogień zniszczonego lub uszkodzonego.

§. 4. Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

W rezprawie ogólnej przemawia p. Rosner i stawia wniosek odesłania przedstawionego projektu ustawy napowrót do komisji celem zbadania i ponownego przedłożenia.

Przemawia p. Abrahamowicz i p. Pietruski.

Przemawia sprawozdawca.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. Rosnera.

Izba w głosowaniu odrzuca ten wniosek i przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Do §. 1. nikt głosu nie żąda, a Izba uchwała ten paragraf zgodnie z wnioskiem komisji.

Do §. 2. przemawia p. ks. Sawa i wnosi opuszczenie w ostatnim wierszu §. 2. wyrazów: „i nie biorą też udziału w korzyściach z ubezpieczenia wynikających“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Gross i zapowiada do §. 3. poprawkę.

Przemawia p. Abrahamowicz. P. ks. Sawa cofa swój wniosek postawiony przy §. 2., zapowiadając dodatek do §. 3.

Przemawia p. Lasocki i podejmuje wniosek p. ks. Sawy do §. 2., a na wypadek gdyby tenże się nie utrzymał, zapowiada poprawkę do §. 3.

Przemawia p. Gross pod względem formalnym.

Przemawia sprawozdawca.

Przemawia p. Lasocki i wnosi pod względem formalnym równoczesne traktowanie paragrafów 2. i 3. projektu ustawy.

Przemawia sprawozdawca.

Przemawia p. St. hr. Badeni pod względem formalnym.

Izba przystępuje do głosowania.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek ks. Sawy podniesiony przez p. Lasockiego.

Izba odrzuca ten wniosek i uchwała §. 2. w brzmieniu proponowanem przez komisję.

Przemawia p. Gross i stawia następującą poprawkę do §. 3. mianowicie: w alinei 2-giej opuścić wyrazy: „w pierwszym rzędzie“, a wstawić natomiast wyrazy: „na pokrycie tej części kosztów, którą ponoszą ubezpieczający“ nadto w alinei 3-ciej zmienić wyraz „budynku“ na „budynków“ wyrazy zaś: „zniszczonego lub uszkodzonego“ zastąpić słowami: „zniszczonych lub uszkodzonych“.

Izba popiera dostatecznie tę poprawkę.

Przemawia sprawozdawca.

Przystąpiono do głosowania.

P. Hausner prosi o skonstatowanie liczby głosów.

Izba w głosowaniu 57 głosami uchwała §. 3. wniosku komisji z poprawką p. Grossa.

Sprawozdawca czyta §. 4. tytuł i wstęp.

Izba w głosowaniu uchwała §. 4. oraz tytuł i wstęp projektu ustawy w brzmieniu proponowanym przez komisję.

Marszałek oświadcza, iż z powodu uchwalonych poprawek trzecie czytanie projektu ustawy dopiero na następnym posiedzeniu nastąpić będzie mogło.

Sekretarz p. St. hr. Badeni czyta następujące wnioski:

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Pierwszy ustęp pierwszego Dodatku do prawizorycznego regulaminu sejmowego, który brzmi: „Marszałek urzęduje w języku polskim. Na podania ruskie daje Marszałek odpowiedź w języku ruskim na wszelkie zaś inne podania w języku polskim“, — uchyla się w dotychczasowym brzmieniu i ma brzmieć, jak następuje: „Marszałek urzęduje w języku polskim, nie wyłączając ruskiego, zaś sesję sejmową zagaaja i zamyka w językach polskim i ruskim. Na podania ruskie daje Marszałek odpowiedź w języku ruskim, na wszelkie zaś inne podania, w języku polskim“.

Julian Romańczuk wnioskodawca.

Leniński, Bereźnicki, Antoniewicz, Siczyński, Ochrymowicz, Kaczała, Mandyczewski, M. Kaszewko, Sembratowicz, Wasilewski, Moysa, S. Badeni, Rosner, Hausner, Fruchtman, Tyszkowski, Czerkawski, A. Lubomirski, Władysław Struszkiewicz, T. Merunowicz, Kowalski, Romanowicz, Feliks Biliński, Płaziński, Goldman, Waygart, F. Pławicki, ks. Sawa.

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał i na najbliższej sesji sejmowej odpowie-

dnie wnioski przedłożył co do pytania: czy i w jaki sposób mogłyby zastosowane być w naszym kraju postanowienia §. 4. ustawy z 24 Maja 1885 Nr. 89 Dz. ust. państw. w celu tępienia nałogowego próżniactwa i włóczęgostwa, jak niemniej także dla zniżenia ciężaru gmin i kraju na koszt szupaśnictwa?

Teofil Merunowicz, w. r. wnioskodawca.

Ks. Dr. Kopyciński, Kowalski, Czerkawski, Czesław hr. Lasocki, Rosner, Romanowicz, Waygart, Goldman, Romańczuk, ks. Sawa, Henzel, Simon, Wasilewski, Strasser, Lenartowicz, Gorecki, Onyszkiewicz, Skałkowski, Gnoiński.

Marszałek oznajmia, iż wnioski powyższe traktowane będą regulaminowo.

Sekretarz p. St. hr. Badeni czyta następujący wniosek naglący:

Dnia 10. Września zgorzała z wyjątkiem 6 zagród — cała wieś Ulwówek w powiecie Sokalskim położona. Spłonęły wszystkie zapasy zboża i paszy tudzież inwentarza martwego. Z powodu długotrwałej posuchy i głównego jarmarku na tym dniu w Sokalu odbywającego się o ratunku mowy być nie mogło.

Wobec tej strasznej klęski, która całą wieś dotknęła wnoszę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Udziela się 400 zł. w. a. natychmiastowej zapomogi dla pogorzalców wsi Ulwówka“.

We Lwowie dnia 19. Września 1888.

Tytus Kowalski *m. p.* poseł Żółkiewski.

Dr. Antoniewicz, St. Jędrzejowicz, Mazuraki, Tadeusz Langie, Kaszewski, St. Stadnicki, J. Romańczuk, Romanowicz, X. Spiss, Gorecki, Tomisław Rozwadowski, Skałkowski, Ochrymowicz ks. Sawa, J. Popiel, Zborowski, Goldmann, St. Tarnowski jun., Borkowski, S. Mandyczewski, Moysa, Scipio, Wł. Struszkiewicz, Goldman, St. Badeni, Fruchtman, Żywicki, Kozłowski, T. Merunowicz.

Marszałek udziela głosu wnioskodawcy dla uzasadnienia nagłości postawionego wniosku.

P. ks. Kowalski uzasadnia nagłość i motywuje wniosek.

Izba uchwała nagłość wniosku ks. Kowalskiego i uchwała następnie ten wniosek.

Marszałek oznajmia Izbie, iż p. Abrahamowicz zrezygnował z wyboru do komisji podatkowej i przemysłowej do czego w myśl postanowien regulaminu jest uprawnionym, będąc prócz tego wybranym do dwóch innych komisji t. j. budżetowej i bankowej, których członkiem pozostaje.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 21 Września b. r. godz. 11 przed południem z porządkiem dziennym odczytanym przez sekretarza p. St. hr. Badeniego.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. m. 30. po południu.

Marszałek krajowy:

Jan hr. Tarnowski w. r.

Sekretarze:

Władysław Sapięha w. r.

Adam Jędrzejowicz w. r.